

[Indenrigsministeren.]

som andre ærede ordførere inde på spørgsmålet om, hvorvidt man ved fordelingen af opgaverne imellem politimesteren som civilforsvarschef og kommunalbestyrelsens formand som formand for civilforsvarskommissionen havde opnået at få en tilstrækkeligt skarp adskillelse med henblik på ledelsen af hjælpearbejdet i katastrofetilfælde. Jeg kan hertil sige, at man ved udformningen af reglerne herom i lovforslagets kapitel III har tilstræbt at få en så skarp skillelinie som muligt ud fra de indvundne erfaringer fra krigens tid. Punkt for punkt har man i lovforslagets §§ 18 og 22 opregnet, hvilke opgaver der skal varetages af civilforsvarschefen, og hvilke der skal varetages af civilforsvarskommissionen. Det, som det er af størst betydning for befolkningen at vide, er, hvortil de i katastrofetilfælde skal afgive skademelding, og her har det vist sig, at det er sikrest, hvis man anvender det samme system som under fredsforhold. Man går åbenbart ud fra, at beskyttelsesforanstaltningerne nødvendigvis må udgøre en helhed, men dette er ikke rigtigt, og det viste sig også under krigen. Det er nødvendigt at foretage en vis opdeling af de forskellige foranstaltninger, og når kompetenceafgrænsningen foretages så skarpt som i lovforslaget, skulle der ikke være meget grundlag for kompetencestridigheder. Hvis det imidlertid i udvalget skulle være muligt at finde en løsning, der giver en endnu sikrere og skarpere afgrænsning, vil jeg selvfølgelig hilse dette med tilfredshed.

Men hensyn til ekspropriationsbestemmelserne i § 34 ville det ærede medlem gerne have nøjere præciseret, i hvilke tilfælde ekspropriation kan ske. Jeg tror ikke, det vil være muligt at gøre dette, men hvis det ærede medlem vil være i stand til at hjælpe mig på dette punkt, vil jeg være ham meget taknemlig. Så meget kan jeg sige, at jeg ikke tror, der vil være nogen fare for, at bestemmelsen vil blive misbrugt. Det ærede medlem ønskede endvidere, at husejerne skulle have en repræsentant i vurderingskommissionen, men hertil må jeg sige, at det ikke blot er fast ejendom, der omfattes af bestemmelsen, men alle arter af ejendom, befordringsmidler og andet løsøre m. v., og det vil jo sige det samme som, at i virkeligheden alle befolkningsgrupper skulle repræsenteres i vurderingskommissionen.

Når den ærede ordfører for det konservative folkeparti, det ærede medlem hr. Carsten Raft, beklagede sig over, at lovforslaget først nu blev forelagt rigsdagen og ikke straks efter betænkningens fremkomst, vil

jeg hertil gerne sige, at jeg ikke mente, at kunne byde rigsdagen at fremsætte et så omfattende lovforslag, forinden kommissionens betænkning forelå trykt og kunne omdeles til rigsdagens medlemmer. Uanset forceret trykkeriarbejde forelå betænkningen først trykt i begyndelsen af juli måned.

I forbindelse med omtalen af lovforslagets § 40 var det ærede medlem inde på, at der måtte skabes klarhed over, hvilke opgaver de forskellige frivillige kvindeorganisationer skulle have. Det kan jeg for mit vedkommende fuldtud tiltræde. Der kan kun blive spørgsmål om at yde statsstøtte af civilforsvarets midler til sådanne kvindeorganisationer, som særlig er indstillet på at påtage sig opgaver indenfor civilforsvaret, og navnlig vil jeg stærkt advare imod, at de organisationer, der påtager sig civilforsvarsopgaver, samtidig påtager sig opgaver indenfor de militære værn. Hvis man ikke skarpt fastholder denne linie, vil jo nemlig medlemmer af sådanne organisationer med dobbelte opgaver i henhold til folkerettens regler kunne risikere at blive betragtet som krigsfanger i en besættelsessituation. Vi må huske på, at civilforsvaret kan have opgaver at løse, selvom de militære værn af en eller anden grund er sat ud af spillet. Også af denne grund er det nødvendigt stadig at fastholde civilforsvarets rent civile karakter og undgå sammenblanding med de militære organer. Naturligvis må der på adskillige punkter foregå et samarbejde mellem civilforsvar og militær, men adskillelsen mellem disse to organer må være klar og skarp.

Det ærede medlem var endelig inde på, at det vil være nødvendigt, at rigsdagen også følger forslaget på dets videre vej ud i livet, og foreslog, at det i forslagets § 5 nævnte civilforsvarsråd blev udvidet med repræsentanter for de udvalgsberettigede partier her på rigsdagen. Da jeg må anse det for ønskeligt, at indenrigsministeren under sin forvaltning af dette store og vanskelige område har så nøje kontakt med rigsdagen som muligt, hilser jeg med glæde dette forslag, som jeg ganske kan tiltræde.

Ordføreren for det radikale venstre, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, var meget betænkelig ved forslaget økonomiske virkninger. I kommissionsbetænkningen anslås eengangsudgifterne for staten til ialt ca. 113 mill. kr., men det er jo rigtigt nok, at hertil kommer kommunernes udgifter, som det ikke har været muligt at give noget tal for. Yderligere kommer driftsudgifterne, bl. a. til CF-korpset, hvortil man ved overslaget i betænkningen foreløbig regner med 3 brigader. Det må erkendes, at det drejer